

חלוֹן פֶּרֶק שְׁבִיעִי עִירּוֹבִין

רב נסائم גאנז
 ובא מעשה לנו ר' חייא
 ואס' אמר לו ר' ישמעאל
 ב"ר יוסי בבלאי כל כך
 אתה חמיר בדור ברור.
 חייא בעבלי הוה, ואיתיה
 בסוף פרק א' דמסכת
 סוגה אמר יוש ליש ליקש
 החמיין בעבלי והבניא
 שהחמיין נשכחיה מישראל,
 עלה עורה
 בבלאי, חזרה,
 נשתכחיה ר' פודה, אלה
 הבבלי בעיון וסודו.
 ובפרק ל' כירחות ר'
 הוועשיה שאלת קמיה
 דבר קפראא שבקהו ואתה
 לך מה דרי חייא.
 מוצאי בר קפראא שואל
 בשбел ר' חייא בעבלי
 אומר דברו. והלא
 אמרת חילו

ערובי תחומיין ואחד שיטות
מבואות צרך לזכות. וכן סלוכה וכן
פקק צהילנום ז' פפלטם וקי צטלט
דילוס לילין מוכחות ועילויזי
וחמיירום וסיטופי מוכחות ועילויזי
טבזילין וטבז'ג' דצעי רע נחמן
עליזי גזצילין מלוי כל מפיק לבי
לגל שמיע ליה דצמולד דלי שמיע
ולא נול סוח מיגען ייס:
ארען לcumיה דרב יהודה אמר להו
הבי אמר שמואל אשטו של
אדם בו. וקס מלהן וטמיה נול
מעיני מילרכיס יוסדה דלממר בילס סדר
(עליל ג' סי). מסמיה דצמולד סכליו
ולקיטו כל נכי גותן עילויזו ודיו^ו
ו. וכל סנק לנטמו וקס מעיני מנכלי^ו
הנכלי וקס נומר. דלטמו לנטמו
נייחת נהי נטמו: **רניל אין שאינו**
רב הדרה רב והושען
אוותה שכטרון, ואנו אמר
זהו לאוטון. וכן אמר
שורי עבדירין דashtra
של אדם מערבת לו של לא
בדעתו, וכן (באשותו
של גו) משכורת בלא
רשויות בעלה. אם אס
בעלה הגוי ומיהה בטילה
אוותה שכטרון, ואנו אמר
רב הדרה רב והושען
רבינו חנאנא (משנץ)
ר' חייא. אמר רב נחמן
נוקטן אחד שיטות
מבאותו, ואחד עירובו
הזהובין ציריך לזרות. כי
רב נחמן עירובי בטהשין
צריך לזכות וארא. וארא
רב יוסף מא תיבע ליה
הא אמר ארא בריך
לזכרו. והא טוריניאן
דא בעא לאגאורי ריך
רשותה לבני מכוי, ואלא
ווארא אונדו מברתיה.
וארא להו ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
שריר עבדירין דashtra
של אדם מערבת לו של לא
בדעתו, וכן (באשותו
של גו) משכורת בלא
רשויות בעלה. אם אס
בעלה הגוי ומיהה בטילה
אוותה שכטרון, ואנו אמר
רב הדרה רב והושען
רבינו חנאנא (משנץ)

ר' אמר א"צ ז' ל'ות. דלו: קירן מוכמת דלון חמר ער ונכטנוול צמגוי קירן מלוכם וקינין צפ' מ' טסווילוועו גען קירן

ואין טועמן מפירותיה ושמואל אמר אין גנו ראמרני הני המרי לשיכרא דבר נצרי דעתו ליה בזום ^ט חומ ^ט (אמר אמייר) ואמרו לי סבי רפומבריתא הלכתא כוותה דשםואל מיחיבי בצד משחתפני ^ט מבוי מבאים חבית שיל יין ושל שמן ושל תמרים ושל גרגגורות ושל שאר מיני פירות אם משלו צרך לזכות ואם משלהן צרך להודיע ומגביה מן הרכע משחו מאי משחו נמי דקאמור טפה איהם שיתופי מבאות רב אמר אין צרך לזכות ושמוואל אמר צרך לזכות עירובי תחומיין רב אמר צרך לזכות ושמוואל אמר אין צרך לזכות בשלמא לשמוואל הכא תנן והכא לא תנן אלא לב מאי טעםא תנאי היא דאמר רב יהודה אמר רב מעשה בכלהו של רבינו אוושעיא שהלכה לבית המרחץ וחשכה לה ועריבה לה חמוה ובא מעשה לפני רבינו חייא ואסר אמר לו רב ישממעאל ברבי יוסי בבלאי כל כך אתה מחמיר בעירובין כך אמר אבא כל שיש לך להקל בעירובין הקל ואבעיא להו משל חמוה עריבה לה ומושם דלא זוכתה לה או דילמא משללה עריבה לה ומושם דשלא מדעתה אמר להו מהבן ררבנן ורביעקב שםיה לדידי מיפרשא לה מיניה דרבינו יוחנן משל חמוה עריבה ומושם דלא זוכתה לה אמר ליה רב זירא לרבי יעקב

הثم אקורפ' וויל לסלולמא דצור ובע' מיניה
משל חמותה עירבה ומושם דלא ומכתה לה
שם דשלא מדעתה אמר ליה משל חמותה
הה אמר רב נחמן נקטין ז' אחד עירובי תחומיין
ששיתופי מבאות צרך לוכות בע' רב נחמן
אין צרך לוכות אמר רב יוסף ומאי תיבעי ליה
רב אדרא אמר שמואל ז' עירובי תבשילין צרך
דשלא שמייע ליה דאי שמייע ליה מאוי תיבעי
אין מי לא אמר שמואל אין צרך לוכות ואמר
כשלמא התר פליגין רב ושמואל וקא משמע
דר אבל הכא אי אותה דרשמייע ליה מי אבא
ז' בשיכבותה דרבוי זירא אל' אוגורן רשותך
זירא אמרו ליה מהו למינגר מדבריתחו אמר
בררא רבה ומנו רב כי הניא אישתו של אדם
שורזיניא דהוה בשיכבותה דרב יהודה בר
שותך לא אוגר להו אתו لكمיה דרב יהודה
זימינר מדבריתחו לא הויה בידיה אתו لكمיה
טו لكمיה דרב יהודה אמר להו הבי אמר
שלא מדעתו מיתיבי ונשים שעירבו ונשתתפו
עירוב ואין שיתופן שיתוף לא קשיא ז' הא
מסתברא דא' כקשיא דרשמיואל אדרשמיואל
שרגיל לחשתחף עם בני מבוי ולא נשחרף
טמליין שיתופן ממנה בעל ברחו רגיל אין שאין
ג' ליה ז' כופין אותו לעשות לח' וקורחה למבי
שאני

וילס זימטפו צעל כלחו דקְהָמָר קַיִנוּ צל געַל סְבִּיטָה קָדֵן
לְעִזּוֹן נֶלְמָזָן צְמוֹלָן נְכֹתָן לְגַיִן סְמָנוֹן וְלְגַיִן חַדְרָה לְמַתָּה
בְּכוֹתָן נְצָכִיָּה צְלָמָה מְדֻעָה וְלְגַיִן לְזַוְּאָר צְלָמָה מְלָכָה
מְלָכָה מְלָפָלוּ גַּן מְקִיָּה צְבָעָל כָּל מְוִיחָס סְבָעָל דְּלָמָעָה
סְסָס מְלִין צְבָעָל וְלְמָסָס צְבָעָל מְלִין צְבָעָל וְלְמָסָס צְבָעָל
מְמָנָן נִימָטָפּוּ עַלְיָן מְקִיָּה וְלְמִירָקָן לְזַוְּעָה וְלְמִכְלָה סְמָלָלָן
וְגַלְגָּלָה עַלְעָבָר עַמָּהָם וְגַם אַיְנוֹ אָסָר עַלְלָה
לְלִי דַּי אַשְׁתָּוָא אָסָר עַלְלָה בְּנֵי חָרָב. וְכֵן...
דאָרָם שְׂמָאָל אָדוֹן מְכִיָּה שְׂמָעָה
וּמְטוּלָן מְמָנוֹן שְׂחוּפִי מְכִיָּה עַל
מְבָעָתָה לְלָלָן מְרוּבָה. אָלוֹ לָאוֹ
ודָרָן חֲנִיאָה יְכָא דָלָא אָסָר בְּנוֹן שָׁ

וְאַנוּ פָעֻמָן מִפְרוֹטִים. דָלִי הָנוּ דָלָג
נֶגֶף. סֵס ע"ז סְתִימָה גָּמָומָה מִדְיָנִית
בָּכֶר שָׁמֶן מִקְפִּין גַּעֲיוֹרִין^ו וְהַמֶּר בְּפָ
עִירּוֹג שָׁעִינוֹ לְרָא כְּזָהָמָה פָמַת יְמִין
לְשָׂוִיחַו דָחַן נָוָה מְלָסָה בָּלָג בְּפִיו:
פָּלָג פָן. גַעֲיוֹרִין חַלְיוֹת^ו וּמוֹסָה
לְפָן: כָּאֵל פָן. גַעֲיוֹרִין תְּמָמוֹן
קְמִינִי לְקָמָן (ד"ג, כ"ג). כַיְלָד מִשְׁתְּפִין
תְּמָמוֹן כ' וּלְמָמִינִי וּמוֹסָה לְפָן:
אָפָלָג גַּבְּשָׁה מְמִיקָץ. מַכְעָד יוֹס
חוֹן לְמִמּוֹס עַרְכָה וְחַבָּשָׁה לָהּ וְהַמְּלָר
לְשָׂלָמוֹו: ר' קִיְיָן גַּצְבָּה שָׁיָה כְּלָמְלָמִין
בְּמִמְכָתָה כּוֹכָה (ד"ג, כ'). עַלְוָה ר' קִיְיָן
וְגַנְיוֹן וְיַקְדוֹשָׁה: אַוְעִינָה נָאוּ גְּרָמִין:
גַּרְיָה^ו דְּבָשׂ יַעֲקָב. הַכְּיוֹן הָלָה קִישׁ הַגּוֹן
לְפִיכָן הָלָה קְמִילָוּ: הַקִּיאָ. סְרָבָה
עַלְיָה סְדָרָן גַּבְּצָלִי: וּוֹלָן חָסּוֹמָה
דְּזָוָה. דְּרָן מְסִילָם^ו וּלְוָה: רַבִּי קִיְיָן
קְלִי כָּלָג תְּמָמוֹן וְגַבִּי חַלְיוֹת
טְעַמְמָה דְּבָז מְסָס דְּלִיּוֹן דְּקָרְמָל
עַלְיָה גַּמְרָה וּמְקִינִי וְלִין גַּלְעִיךְ וּכְיָה
וְעַלְגָג דְּמַמְנִין^ו פְּלִיגָה עַלְיָה דְּרָן דְּבָז
מְנָה וְפְלִיגָה: מִי אַיְלָה נְלָמָן דְּפָלִיג
מַיְלָה קְחַתָּן דְּפָלִיג מַיְלָה עַלְיָה:
טוֹרְוִוִינָה. נְכִילָה סִיחָה מְמוֹנוֹשָׁה עַלְלָה
וְיַיְן הַעֲשָׂוִין^ו נְסִימָתָה הַעֲרָלָה נְלָמָס
עַלְלָה קְדָמִיס וְדָרְבָעִיר: פָה דְּשָׂאָה. עַלְלָה
בְּנֵי הַמְּבוֹרָה הָלָה גַעֲנִין דְעַמִּקָה וּמְתִינִי^ו
כְּלָלָה חַמְלָה כְּגָון חַמְלָה סְצִין סְמִינִי
מְצָוֹתָה וּלְגַיְלָה נְעָם וְלָלָעָם וְהָ:
כְּלִי נְמִי מִסְתְּרָה. לְמַוְדָה שְׁמוֹלָה
סְמִיכָה דָלָל חַמְלָה: וְלָא נְאָסָפָה.
חַיְנוּ רְוָהָה וּמְתִכְוָן נְלָמָסָה עַלְיָה:
סְמִינִי

۱۱۰

אין טעם עמי אפירותיה. ודי פלמי לא ענין מחר). דבר נצראפ' מס עזותם וככיס אלה

דינו חנאל

שיש לך להקל בציירון
עלך דארם שחשוף מכם
ויעיר מושם אבוי אל-כבה
היא אורה אל-כבה אל-כבה
ויעיר מושם אבוי אל-כבה
עלך דארם שחשוף מכם
שיש לך להקל בציירון